

JAROSLAVAS MATLO

Salaš Kopernica tėvo ir sūnaus bendradarbiavimo demonstravimas

Informacija apie ūkį

Vardas, pavardė: Jaroslavas Matlo

Vieta: Kopernica, Slovakija

Ūkio dydis: 20 ha

Įkūrimo metai: 2015 m.

Pagrindinė veikla: gyvulininkystė – karvės, mėsiniai galvijai ir avys

Žiniatinklis / „Facebook“ / „Twitter“: N/A

Jaroslavas Matlo yra ūkininkas Kopernicos kaime, esančiame Žiario rajone Hronomas Banskeje Bistrice regione.

2005 m. baigė Zvoleno žemės ūkio vidurinę mokyklą. 2015 metais Jaroslavas kreipėsi į savivaldybės instituciją dėl savarankiškai dirbančio ūkininko pažymėjimo išdavimo. Darbo žemės ūkyje patirties sėmėsi iš savo tėvų, kuriems nuo mažens padėjo atlikti pagalbinius žemės ūkio darbus. Nuo 2014 metų jis yra aktyvus Slovakijos jaunųjų ūkininkų asociacijos – ASYF narys.

Ūkininkauja 20 ha ūkyje, šešias melžiamas karves ir avis.

Žemė, kurioje auginami žemės ūkio augalai, yra dominuojantis žemės ūkio kraštovaizdžio struktūros elementas. Pagal žemės ūkio gamybos pobūdį ir kryptį šią vietovę galime suskirstyti į pievas-ganyklas, kur vyrauja daugiametės pievos. Kunešovo kaime maždaug 820 m virš jūros lygio išteka Kopernický upelis, kurio ilgis 17,87 km. Teka daugiausia pievomis ir ganyklomis šaltinių zonoje į pietus. Virš Kopernicos kaimo jis iš dalies teka miškingomis vietovėmis ir turi upės pobūdį. Kaime upelis iš dalies reguliuojamas.

Ján Matlo atstovauja žemdirbių šeimai; jis siekia visiškos pajamų nepriklausomybės nuo žemės ūkio veiklos sezoniskumo. Ūkininkas bando prie to pritaikyti savo ketinimus. Be jautienos, jis taip pat auginą avis, kurios papildo pievose ganomas melžiamas karves. Būdamas jaunas, jis turi savo ambicijų ir planų. Jis ketina maksimaliai išnaudoti vietovės teikiamas galimybes.

Plėtodamas gyvulininkystę jis nori išlaikyti šalies tradiciją. Tuo pačiu metu jis auginą gyvulius pieno gamybai ir mėsai. Veršelių ir ėriukų skerdimas yra tradicinis dalykas. Iki šiol jis daugiausia dėmesio skyrė mėsinių galvijų auginimui ar mėsos gamybos galimybėms.

Ján Matlo – jau kita karta, tęsianti šeimos tradicijas. Toliau plėtodamas žemės ūkio veiklą sklandžiai seka tėvų darbus. Būdamas nepriklausomas nuo tėvų, jis sukūrė savo ūkį, kuriame įgyvendina savo planus ir ambicijas, tačiau ir toliau bendradarbiauja su ūkininkaujančiais tėvais.

Jo tėvas daugiausia dėmesio skiria pašarų, kuriuos naudoja Janas, gamybai. Gyvuliai šeriami kokybišku šieniu, kas sudaro sąlygas pagaminti pakankamai kokybiško pieno, ypač žiemos mėnesiais. Gyvuliams duodamas nuosavas pievų šienas lemia vietiniams produktams būdingą skonį. Žolelių derinys pašaruose sukuria specifinį pieno, taigi ir jo produktų aromata.

Pieno produktai gaminama pieninėje, kurią valdo ūkininko mama. Būdingas skonio potyris įsimena klientui, kuris vėliau grįžta ir skleidžia gerą žinią apie produktus. Gera klientų patirtis su vienu smulkiuoju ūkininku padidina tikimybę apskritai pasitikėti vietine produkcija. Ir tai yra tikroji tokio pobūdžio projektų rėmimo nauda – ugdomas klientų pasitikėjimas vietiniais ūkininkais ir vietinių šeimos ūkių gaminamais produktais, kurie atrodo pakankamai perspektyvūs aprūpinti gyventojus maistu.

Tokia bendradarbiavimo forma užtikrina jaunosios kartos savarankiškumą, kai ūkininkavimo patirtis perduodama iš vyresnės kartos jauniems.

Savo ūkio tradicijas išlaiko ir vyresnioji karta, įgyvendindama jaunosios kartos žinias ir patirtį. Galima daryti prielaidą, kad simbiozė išlaikant nepriklausomybę, yra būdas išlaikyti jaunąją kartą žemės ūkyje.

Nuotraukos:

